

Ya Nasip

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Haziran 2023

Mihrabın kırgın mizaçlı düşesi her düşüş dediğinde Tanrı aşkın da alametifarikası yürekte seken kordan bir hece yerde yuvarlanan bir küre ve de yerle yeksan edilmişken o kör kurşunla kendinden geçercesine şair.

Doğumu ve batımı günün:
Meylettığımız bir resimden dökülen günahlar misali
İçlenen melekler
İçli şarkılar ve şiirler neyime gerek de demeden
Hırpani ruhun soluk tininde
Tutulan nutkuma eşlik edendir şiir

Debdebeli bir duygu sağanağı
Delişmen rüzgârın da çöreklediği
Varsıl bir otağı
Sabra delalet hüznün
Sancağı dikilesi ömrün
Son vardiyası ne yazık ki ölüm

Bir hicap değil asla
Esefin de yok sitemi
Doğrular ve yanlışlar dolu insanların küfesi
Metazori bir sevgi değil
Yürekte meyleden
Makul olan ne ki yaşamda?
Ölüm ile köpüren denizin fısıltısı
Ç/ağladı yine yüreğin türküsü
Elzem olan sevginin ütüsüz seyri
İçten gelen
Doğaçlama yaşar ve yazarken şair
Arzı endam eden umudun uçuşan perdesi

Türküler gibi bağı yanık
Kelamın zirvesi
Ve hüznün bakiyesi
Ömrün de bekası

Ya nasip, demenin içtenliğinde saklı adeta
Maneviyatın iz düşümü
Kim okursa okusun martaval
Şair ve insanlık sevgiyle iman gücüyle hemhal

D/okunan yüreğe
D/okunmadığında sözcükler yaşla gelirler dile
Göze de gelir şair
Elham ve Nas ve nice sure
Kapıp da koyuvermeden kendini
Gaipten gelen coşku ve sevgi ve umudu
Dost bellediği kadar
İnsanların sessizliği
Bazense sözcüklerin suskunluğu
Gelmese ne olur ki dile?
Yeter ki yâd etsin yüce Rabbi...

Kulunu ve kalemini şairin kutsasın
Endamlı bir hüznün bile çöreklense ne ki ne?
Aşkın ifası
Yalnızlığın akan çatısı
Ve işte uçuşan rubailer hurafeler
Şair de gönül koymazken bir diğerine
Şiarıdır sevgi haznesinden taşan
Ne çıkar ki varsın olsun bir yenilgi
Yanıldığı kadar şair severken
Müsebbibi varsın olsun belirsiz
Aşkın hicretinde
Yeminlerin hicvinde
Sözü özü bir olmanın da meali
Ne de olsa çıktığı katlar basamakların emsalsiz çağırısı
Hidayete uzanan eli ve yüreği

Yanık bağrında saklı
Bilinmezin izi
Gizinde evrenin
Tavaf ettiği kadar yeri göğü
Alametifarikasıdır iç sesi
Deştikçe en derini

Ulaştığı O İlahi Makam ki:
Kulluđun da hüzün ve hidayet in neferi
Kula da kulluk yapmazken şair
Sevgiyle inançla yaşadı ve inşa etti kabrini
Kabir azabını yaşadığı bir ömür ki
Gaipten gelen duyguların da tek müsebbibi

Varsın olsun kâmil
Varsın olsun hemhal
Acıyla ve hüzünle tokalaştığı kadar
Nasıl da Rabbine dönüktür
Yüzü şairin ve evrenin
Ve dilaltı şiirlerinden kopamadığı kadar
İman gücüne yüzü suyu hürmetine ne derse kader
Elbet Allah kerim...